

[Undervisningsministeren.]

Udgifter paa ca. 4½ Mill. Kr. til Stat og Kommuner, og i Mellemtiden er Forholdene ændret, fordi Udgifterne pr. undervisningspligtigt Barn, som dengang var 9 Kr., nu af Dansk Tandlægeforening er sat op til 15 Kr. Saa er der en Grund til, nemlig den, at der har været Tvivl om, om der uddannes Tandlæger nok til, at man kunde ansætte det fornødne Antal Skoletandlæger. Nu er det sidste Spørgsmaal for saa vidt klaret ved en Udvidelse af Tandlægehøjskolen. Spørgsmaalet har altsaa stadig Interesse i Ministeriet, men man mener ikke, Tiden nu er inde til at fremsætte Lovforslag herom.

Fremdeles har det ærede Medlem Fru Nina Andersen udtalt sig for Indførelse af Seksualundervisning i Skolen. Hertil skal jeg først bemærke, at ved den sidste Bekendtgørelse om Seminarieundervisningen — den er fra 1940 — er det paabudt, at Seminarierne under Faget Naturhistorie skal orientere Eleverne om seksuelle Forhold. Et tidligere „bør“ er her ændret til „skal“. Herefter skulde der være skabt Mulighed for, at Lærerne, naar de senere hen i Livet kommer til at staa over for Spørgsmaalet, kan give Besked derom.

Om selve Spørgsmaalet har der været og er der stadig meget divergerende Opfattelser i pædagogiske Kredse. Een Ting har man dog hidtil været ganske sikker paa, nemlig den, at mod Forældrenes Ønske skal denne Undervisning ikke gives. Herefter vil det være Forældreraadet og Skolekommissionen, der rejser Spørgsmaalet, og sker det, er Lærerne altsaa i Stand til at paatage sig Opgaven. Uden at have indhentet Skolekommissionens og Forældreraadets Samtykke vil imidlertid ingen Lærer turde bevæge sig ind paa dette for saa mange, ogsaa for Lærerne vanskelige Omraade. I øvrigt indeholder Bekendtgørelsen om Gymnasiets Undervisning fra 1935 Bestemmelse om denne Side af Undervisningen under Faget „Menneskets Fysiologi“, om end i besindige Vendinger, idet det udtales, at Undervisningen skal gives i et Omfang, som i nogen Grad bestemmes af Forholdene ved den enkelte Skole.

De ærede Medlemmer Hr. Juul, Hr. Erik Appel og Hr. Kristian Nygaard har rejst Spørgsmaalet om øget Støtte til Friskolerne.

Hertil skal jeg sige, at dette Spørgsmaal har stadig Undervisningsministeriets Interesse. Der arbejdes i Øjeblikket med Sagen, og der vil, naar man er blevet klar over, hvor langt man i denne Henseende kan gaa, blive stillet Forslag til Finansloven. Det bedste vilde være, om man i væsentlig Overensstemmelse med de Love, der i de sidste Aar er givet om Statsstøtte til private Skoler, kunde stille Forslag om en ny Tilskudslov for Friskolerne, men det er næppe Tidspunktet nu at foretage en endelig Ordning af disse Skolers Forhold. Imidlertid er der Enighed om, at deres økonomiske Vilkaar er saa ringe, at man maa søge ogsaa under de nuværende Tilskudslove at komme dem til Hjælp, og det vil blive overvejet, hvad man i saa Henseende kan søge gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Horn har henvendt Opmærksomheden paa de ulige Forhold, der er i Tilskuddet til de kommunale Eksamensskoler i Provinsen og de tilsvarende Skoler i København. Forholdet er det, at Statstilskuddene til kommunale Skoler i København er ordnet ved Lov, og Statstilskuddet til de kommunale Eksamensskoler i Provinsen er ordnet ved Bevilling paa Finansloven. Det er rigtigt, at der her bestaar betydelige Afvigelser, men jeg maa sige, at af den Omstændighed, at der er afvigende Regler, kan man ikke uden videre slutte, at Regelen for en eller to af de paagældende Grupper af kommunale Skoler er uretfærdig. Dette er da heller ikke erkendt af Udvalgets Flertal, der i Betænkningen kun peger paa Ønskeligheden af, at Spørgsmaalet tages under Overvejelse, og straks derefter meget forsigtigt udtaler, at Udvalget ikke paa Forhaand tør anse det for udelukket, at en større Ligelighed kan opnaas ved Ændring af Tilskudsreglerne. Forholdet er nemlig ikke saa simpelt, at man blot kan sammenligne Størrelsen af de Beløb, der ydes pr. Elev efter de forskellige Sæt Regler, idet Forholdenes Forskelligartethed meget vel kan motivere større Tilskud pr. Elev ved een Skole end ved en anden, hvis der skal opnaas Retfærdighed i den Forstand, at Kommunernes Udgift pr. Elev saa vidt muligt skal være af samme Størrelse.

I øvrigt er det paafaldende, at Kommunernes Repræsentanter i Udvalget indskrænkede sig til den af det ærede Medlem